

Die gevangenneming van Johannes die Doper

12

Zinka sê: "As ek dit heel vryuit en eerlik mag spreek, sonder dat bose gevolge daaruit mag voortvloei, sou ek aan u, omdat ek self die hand uitgesteek het na die onskuldigste van alle onskuldige mense, wel die werklike rede kon gee. Maar as hier ook maar enigsins te dor strooi in die dak sou steek, dan is dit vir my baie beter om te swyg oor 'n geskiedenis waaraan ek nie sonder die grootste hartseer, maar ook nie sonder die bitterste en bytendste woede, kan terugdink nie!"

[2] **Cyrenius** antwoord: "Spreek ronduit die waarheid, want by ons sal jy geen dorre strooi in die dak vind nie!"

[3] **Zinka** sê: "Nou goed dan, luister na my! Ek het alreeds aan u gesê dat ek nou gladnie aan enige Elohim meer glo nie, want alles wat in die tempel oor Hom geleer word is leuens, die duisterste en skandelikste leuens! Want so 'n Elohim kan ewiglik nêrens bestaan nie! Ons ongelukkige vriend Johannes het werklik een ware Elohim vir die volk geleer, en sy leer was noodsaaklik en het aan elke mens, wat nie aan die tempel behoort het en geen Fariseër was nie, baie goed aangedoen. Maar vir die tempel was sy leer oor die ware Elohim 'n te groot verskrikking. As verstandige man sal u nou so saggiesaan wel begin te snap uit watter hoek die stormwind begin waai het.

[4] Die here van die tempel sou die arme Johannes lankal met plesier van kant gemaak het as hulle nie vir die volk so bang was nie, wat nou grotendeels tog wel op hoogte was met die skandelikste leuens en die duistere bedrieëry. Daarom het hulle 'n plan bedink om Herodus wys te maak dat Johannes heimlik met allerlei verkeerde en baie listige verborge voorspellinge die volk wou aanhits tot 'n verskriklike muitery teen die onderdrukker Herodus.

[5] Ten slotte bring dit Herodus daartoe om saam met ons na Johannes te reis in die baie woeste omgewing aan die Jordaan, om homself daarvan te oortuig of Johannes se aktiwiteite werklik so gevaarlik was! Maar by Johannes aangekom, vind hy selfs met die mees kritiese ondersoek nie die geringste spoor van al die dinge wat die tempel aan hom gestel het nie. Daarom word hy uiteindelik self baie woedend en boos oor die onuitspreeklike verdorwenheid van die tempel en sy bewoners.

[6] Toe mense vanuit die tempel daarna by hom begin aandring om Johannes onskadelik te maak, sê hy dreigend, in my teenwoordigheid, vir hulle dat hy nooit teen sy oortuiging in op advies en terwille van ellendige, vraatsugtige honde 'n mens sou teregstel nie!

[7] Na hierdie kragdadige antwoord trek die swarte ridders hulle terug en swyg. Maar desnieteenstaande volhard hulle in hulle bose beraadslaging. Terwyl hulle hulleself uiterlik goed gedra het en gedoen het asof Johannes hulle nie meer in die minste geïnteresseer het nie, het hulle heimlik sluipmoordenaars in diens geneem, wat die man van Elohim se lewenslig moes uitblaas.

[8] Toe Herodus dit gehoor het, kry hy medelye met die eerlike, onskuldige siener. Hy roep ons bymekaar en vertel wat hy gehoor het en sê ten slotte: 'Luister, hierdie man moet ek red! Gaan daar vir die skyn met wapens en toue na hom toe, bind hom lossies, vertel hom my geheime plan en dan sal hy julle volg! Ek sal hom hier in 'n goeie gevangenis baie veilig laat oppas, terwyl hy vrylik met al sy leerlinge kan omgaan!'

[9] So gebeur dit dan ook en Johannes was daarmee, so

goed en so kwaad as wat dit gaan, tevrede. Maar die swart addergeslag uit die tempel vind maar al te gou uit dat Herodus Johannes slegs vir die skyn in die mansgevangenis laat inbring het, en hom egter alle vryheid gegee het om met sy leerlinge om te gaan. Toe begin hulle weer te beraadslaag hoe hulle Herodus ten slotte sover kon kry dat hy self die hand aan Johannes sou slaan.

[10] Toe swyg Zinka, maar Cyrenius versoek hom om die geskiedenis verder te vertel. En **Zinka** gaan aldus verder: "Die swarte knegte van die tempel kom baie gou agter dat Herodus, wat half Judeër en nog steeds half heiden was, die jong Herodias begeer het, maar as Judeër, weens die pleeg van egbreuk, nie heeltemal kon aandring om 'n nouer verbintenis met haar aan te gaan nie. Vir homself sou dit sy gewete egter geen gryns hare besorg het nie, maar terwille van die groot mond van die tempel moes hy ten minste die uiterlike skyn bewaar.

[11] Dit alles het die swart ridders geweet, en hulle stuur 'n sluwe mooiprater na Herodus toe met die voorstel dat Herodus, vanweë die bekende onvrugbaarheid van sy vrou, haar sondermeer vir homself teen 'n klein offer aan Elohim mag aanskaf en volkome verseker daarvan kon wees dat die tempel geen beswaar daarteen sou maak nie.

[12] Herodus laat hom dit natuurlik geen tweemaal sê nie, gee die gewer van hierdie berig etlike ponde goud en die saak was beklank. Hy stuur dadelik 'n bode na Herodias, wat natuurlik weinig besware gehad het om die verlange van die viervors Herodus tegemoet te kom, veral omdat sy ook nog deur haar moeder daartoe oorgehaal en aangepor word; want die ou Herodias is 'n vrou wat vir die duiwel geskape was. Daar is niks goeds in haar nie, - en daarom was sy des te meer aartsgemeen. Die ou vrou bring die eerste keer self haar dogter, oordadig getooi, na Herodus toe en hy neem haar aan in sy genade. Herodus liefkoos Herodias weliswaar baie teer, maar sondig nog nie met haar nie. Hy het haar ryklik oorlaai met geskenke en hy mag vry by haar in en uit geloop het.

[13] Toe sy weer van Herodus af tuis gekom het by haar moeder, vra sy haar wat Herodus alles met haar bespreek en gedoen het. Die dogter vertel die waarheid, prys die weliswaar baie vriendelike, maar tog baie nugtere mentaliteit van Herodus en hoe hy haar ryklik oorlaai het en haar deurlopende, vrye toegang tot hom verleen het. Hy het egter as voorwaarde gestel dat sy hom volkome getrou moes bly.

[14] Maar die ou heks dink daarby beslis wat ek, wat Herodias na haar huis toe moes begelei, duidelik in haar oë kon lees: 'Kyk, daar steek iets daaragter! As Herodus hom nie die eerste keer deur die groot bekoring van my dogter laat vang het nie, dan sal dit die tweede maal ook nie gebeur nie!' Omdat die ou heks dan egter die reg sou verloor om ten aansien van die eer skadevergoeding van Herodus te eis, gee sy die dogter 'n goeie les hoe sy dit 'n volgende keer moes aanlê om Herodus tot geslagsgemeenskap oor te haal.

[15] Weldra verlaat Ek uit ergernis die huis van die heks, en kom terug by Herodus en vertel hom alles wat ek gehoor het. U kan u wel voorstel dat Herodus bepaald nie daarmee gediend was nie. In verband daarmee gaan hy na Johannes toe en lê die hele saak aan hom voor.

(Zinka:) "Maar Johannes sê vir hom: 'Bly weg van Herodias en haar moeder af, want die oue is 'n slang en die jonge 'n adder! Bowendien ken jy die wil van die almagtige Elohim van Abraham, Isak en Jakob en jy ken Sy orde, waarin Hy vanaf die eerste begin van alle skepsele slegs één vrou aan 'n man gegee het. Vrugbaarheid of die onvrugbaarheid van 'n vrou wat eenmaal met 'n man in die huwelik verbind is, verskaf geen rede vir jou vir die neem van 'n bywyf nie, want as jy geduldig wag, is dit tog baie eenvoudig vir Elohim om in die skoot van jou vrou, wat nog op hoë leeftyd is, 'n lewende vrug vir jou te verwek! Lees die geskiedenis van die aartsvaders, dan sal jy vind dat hulle geduld en hulle oorgawe hulle op hoë leeftyd nog die rykste seën gebring het!

[2] Laat Herodias dus met rus en moet geen skeibrief by die tempel gaan haal nie, want Elohim het nooit 'n skeibrief ingestel nie! Dit het Moses op eie inisiatief as mens gedoen vanweë die veelvuldige hardheid van die menseharte. Daarmee het hy egter nie baie goed verrig nie en in die oë van JaHWeH Elohim was dit geen goeie voorskrif nie, daarvan kan jy seker wees! Hou jy daarom slegs aan jou vrou vas en laat Herodias nie naby jou kom nie! Gee Zinka (vir my dus) die volmag, en hy sal dit wel in orde weet te bring dat die adder nie meer by jou in die huis sal kom nie! As jy hierdie raad sal opvolg, sal jy Elohim se vriendskap behou, maar indien nie, dan sal jy ten gronde gerig word en 'n vyand word van JaHWeH!

[3] Herodus neem dit ter harte en besluit om af te sien van Herodias. Maar die ou slang en die jong adder stel alles aan die werk om Herodus te verblind. Hulle weet wanneer en waarheen hy gaan en Herodias sorg daarvoor dat sy hom teëkom, terwyl sy so aantreklik en verleidelik moontlik lyk. Hy gaan weliswaar nie daarop in nie, maar in sy hart begin dit tog steeds meer te gloei, sodat hy ten slotte self geleenthede begin soek om die mooie Herodias so dikwels moontlik te ontmoet.

[4] Toe dit ten slotte op sy verjaardag afloop, stel Herodias alles aan die werk om by die groot fees uit te kom. Inmiddels wen die tempel ook by Herodias inligting in hoe ver sy met Herodus gevorder het. En sy kon hulle niks anders sê as dat hy ondanks al haar kunsgrepe en bose liste geen stap verder gekom het nie. Aan wie of wat dit te wyte was, weet sy nie, wel merk sy nou duidelik dat Herodus haar tog graag wil sien en haar heimlik steeds meer agternasit.

[5] Toe die tempelpriester dit verneem, sê hy openlik vir die twee vroue: 'Dit is maar net die skuld van die water- en doopprofeet by wie Herodus sy verlossing gesoek het! Hy het hom self by die Jordaan gevange geneem om hom teen ons te beskerm, maar dit sal hom tog nie baat nie! Die waterprofeet moet en sal val! Hy is vir julle en vir ons die gevaarlikste steen des aanstoot! As dit nie vroeër geluk nie, dan sal dit tog op die dag van Herodus moet gebeur! Probeer tot elke prys die profeet te vernietig en dan sal julle Herodus om julle vinger kan draai!

[6] Dit gee beide die vroue meer as voldoende opheldering oor die oorsaak van die mislukking van hulle pogings. Beide beraadslaag nou hoe hulle Johannes ten gronde sou rig, en die jong vrou betrek my in haar geheim en beloof my baie goud en silwer as ek Johannes op die een of ander goeie manier om die lewe sou bring. Daartoe laat ek my natuurlik nie oorhaal nie, maar ek

maak tog asof ek so half en half met haar planne saamgaan. Dit doen ek egter net om beter agter al die slegte satansplanne te kom wat deur beide die vroue en die tempelridders teen die arme Johannes uitgebroei word.

[7] Toe hy dit alles hoor, krap Herodus hom agter sy ore en sê vir my: 'Ek sien al etlike dae wat daar aan die gang is, maar wat kan ek daaraan doen? Dit sou miskien nog maar die beste gewees het om die vrye toegang tot Johannes nog meer te beperk, slegs sy bekendste leerlinge by hom toe te laat en elke vreemde die deur te wys. Want dit is baie eenvoudig vir 'n sluipmoordenaar- deur die vroue gehuur, - om ons Johannes 'n dolk in die hart te stamp, en dan sou die boosheid uit die tempel hulle doel bereik het. Want glo my: "Ook die vroue is deur die tempel bewerk! Ek sal egter, om Johannes te red, die vroue en met name Herodias weer vrye toegang gee. Gaan jy daarom na Herodias en sê vir haar dat sy my van nou af aan kan en mag besoek!'

[8] As dienaar moes ek wel gehoorsaam, hoewel ek maar al te goed besef het dat Johannes met hierdie hulp baie sleg daaraan toe was. Vanaf daardie oomblik af het Herodias byna daagliks in die huis van Herodus gekom en hy laat hom nie tweekeer uitnooi om sy geneigdheid tot haar aan te wakker nie. Dit kom die bose tempelpriesters baie gou ter ore en hulle probeer die vroue voortdurend ompraat. Hulle beloof baie goud aan hulle as hulle Herodus by geleentheid sover kon laat kry dat hy vir Johannes, wat soveel van die volk van die tempel afgerokkel het, die lewenslig sou laat uitblaas. Die ou tempelpriester sweer by die tempel dat hy hiervoor sou sorg en nie sou rus alvorens die waterprofeet geval het nie! Dit geluk die jong vrou nou ook nog om Herodus te belet om Johannes te besoek en opnuut raad by hom te gaan kry. Ek as dienaar durf Herodus ook nie aan die woorde van Johannes te herinner nie, omdat ek maar al te goed geweet het wat se 'n tiran hy was as sy hart deur hartstog gegryp word.

[9] En so gaan hierdie bose saak verder tot by die verjaardag van Herodus. Net 'n paar dae voor die dag moet daar iets tussen hom en Herodias voorgeval het, omdat sy sekerlik nie andersins die paar dae sou weggebly het nie. Maar juis hierdie paar dae raak die hart van Herodus vir die mooie Herodias in vuur en vlam, en die oorwinning oor Herodus wat sy op sy verjaardag sou vier, was dus daardeur verseker.